

עין משפט
נר מצוה

בַּח א מִי פִּי' מַהֲלִי
פֶּסֶחַ הַלֵּל יִי:
בַּח ב מִי פִּי' מַהֲלִי
עֲנוּתָהּ יוֹהֵ'כ הַלֵּל
ח:
ב [מִי] פִּי' מַהֲלֵנוּ
מִדְּרִין הַלֵּל יִי:
ג א מִי פִּי' מַהֲלִי עֲנוּתָהּ
יוֹהֵ'כ הַלֵּל יִי:
ד א מִי שֶׁסִּיד הַלֵּל
ח:
ה ו מִי שֶׁסִּיד
הַלֵּל יִי:
ו א מִי שֶׁסִּיד הַלֵּל
ח:

רבותא טפי להכשיר ואם כן במתניתין
אפי' בשעת טבילה וגרסה ל' ללא קשי
אחזה בידו היינו משום דהוי כבילה הא
שטות טפי לנפול אשה בטבילה מנה
אשה בטבילה כמבי' ולגבי הכשר קטן
הויא רבותא טפי בהזאה משום דקרא
דקבש'ין מיינה קטן בטבילה כמבי':
א ע"פ ר' יהודה. מיתמה הוא
דבנוספתא דמסכת דמסכת פרה
י'מנינא דהרי"ר ר' יהודה [א] מכשיר
בקטן ושמה המקשה לא שמי' ליה
הברייתא: **ל** ר' יוחנן ע"י שבו"י יום
בשבת פרה. מיתמה למי י' קרא
מיהבא מתי' לפסולו לא משום דהטאת
קרייה רחמנא הא הזאה לאו עבודה
היא כיון שזר כשר בה ואי משום
דכתב טובא טעור בפירוש ואסף איש
טעור וטבל דנאם אש טעור הא
אטריך לרש"י כולה בשמעיין וי"ל
ס"ד מדכתיב והינה במקום טעור
בעינן ממי גברא שיכא טעור גמור
קרא משמע ע"י וזאת פרה והיכ
מיתמן שאל עבדא דמסכת דפסול
זור סימיהא איכא למיפך מה להזאה
שכסירה ע"י וי"ל דאפי' הכי כיון
דעיקר טערה בהזאה קאמי ואכשר
בה רחמנא טבול יום כל שכן בשאר
עבודות וא"ת ואינא לרבותא מחוסר
כפורים אבל טבול יום לא וי"ל
דמוקמינן קרא בטומאה דלזאת
פרשה כגון עומלת מת דלא שיכא
בה פרה והכי אמרינן בפ"ג דחזו"ט
דק"י (ו' ע') דלמלא דלמך במחוסר
כפורים כסירה קסבר טומאה דכל
המורה טולה וכו' דבמגשיין טמא
מת דאפי' בזהא פרשה ה"ה כ'
טבול יום אפילו אדמו שמוכר כרה
ומלא דלמך מחוסר כפורים פסול
קסבר טומאה דלזאת פרשה דהיינו
טבול יום דמת דלאו מחוסר כרה
אכל דזב ומאורע ולא אפילו העריב
שמשו ע"י דמחוסר כפורים:

אמר רב יהודה תני של חיובא.
והא לאמר לקמן פורושין
נמי מבין האולם ולמוצא הא מקמיין
לקמן דה"מ בשעת הקטרה היכל
ובשעת מפתן דמיס היכל אכל בשעת
הקטרה לקמן ולפנים לא והא איירי
בהקטרת קטרת דלפני ולפנים ומיד
אחר הקטרת קטרת דלפני ולפנים
נעל הדס מיד הממרא האולם כי
צעי לאריות פורושין מבין האולם
ולמוצא אף בשעת הקטרה דלפני
ולפנים מבצריה דר' יוסי הוה מני
לאריות מממתין דאין פורושין והוה
לדר' לויא דתקשקש נמי מבצריה
לדר' יוסי תיביר אי סיעתא מממתין
וי"ל דממתין לא הוה מני לאריות
סיעתא דאכל למימר כיון דהפרשה
דמבין האולם ולמוצא אינה אלא
מדרבנן מדאורייתא אין פורושין אלא
מאכל מועד לא גזרו אלא על העומדים
שם שלא לנרץ ולי"א דאחא לא גזרו
האמר דהא ממתין איכא נמי בין

מהיכל נמי לא פרשינן לצורך עבודה ו

אז גבי פסול היה ליה למיתני
אז דהא דפסלין היכא דהאשה
עשתה איתמו והא ודאי הוי
זאה דקרא דממעטינן מיניה

ולא פליג רבי יהודה
מר משמע מוציא מיד
פליג יהודה המהור ע'
שהוא טמא לימד ע'
בפרה אמר ר' אסי כ'
לקיש בפרה ללא מ'
דמסיק תעלא מבי כ'
מוציא מיד משמע ומע'
קמיה דר' יוחנן כל
חוץ משל פרה אמר
לברא לא מצינו שו'
יוחנן לא מיבעיא ל'
אפ' לרביה לא ציית
ר"ש בן יהוצדק שח'
ואני אומר כשירה לא
כזר: בא לו אצל פ'
ראשון דלא אמר ונ'
ומ"ש בירידי שני דאמ'
תנא רבי ר' ישמעא'
נותנת מוטב יבא וכו'
יבא חייב ויכפר על
וקבל במזוך את ד'
ממרס בו על הרובד'
שלא יקרוש י' אטל'
המזבח ופנה גחלים א'
המעובלות הפנימיות
הרביעי שבעורה יכס'
כסף ומערה בתוך של
זהב ובה היה מכנים
ארבעת קבין ומערה
והיום הותה בשלשת
ר' יוסי ואמר ככל
מנצח דתת

ומערה בתוך שלשה
בשלשת קבין ובה
ייתה כברה והיום
ידה קצרה והיום
זהבה וירוק והיום אדום
יום מקריב פרס בשח
י' והיום מוסיף מלא
דקה והיום דקה מן
עולין במזרחו של
(ט) "והיום כ"ג עולה
ר' יהודה אומר לעולם
ויורד באמצע בכל יום
ורגליו מן הכיור "והיום
יהודה אומר לעולם כ
הקיתון של זה בכב
מערכות והיום חמש
אומר: בכל יום של
והיום שלש: גמ'
רב יהודה תני ישל

ובכול יום טהור, ואין מיעוט אחר מיעוט
מר שחיטת פרה בור כשרה, ואע"ג דחני
א אמר) לא צאית, [אלא אמר] לא מצינו
הרין נוהגת יבא זכאי ויכפר על החייב
ויבדק הרביעני. של היכל מביתו. ח"ד וכל

טַרְף בַּקְלָפִי פֶּרֶק רַבִּיעִי יוֹמָא

כיון דאמר כו'. דאח על כרחק לא מצינן לומר דבאי 12 דמשמע ממילא הוא ועל כרחק פלגי: והוא הסבור. האי טעור ימירא הוא דהא עבדור קאי: מכלל טעור עמא. שיעור מכלל עומתה: כי הו'. י' מדקדקי: לא מסקי מנייה. כלומר לא היו ממלחן ממוכה דבר מידוע ליהוה וכליו לא אכלין ממנו לנשותיה

אמר אביי כיון דאמר
משמע וכושמע ממיילא
המטא טהור ^אמכלל
מכלל יום ^בשבשר
הוה בה ר' יוחנן וריש
וקי מיינה אלא כמאי
כא אלא אמר משמע
כא ממיילא ^אתני תנא

עד שמעשה עזרת הקטורת כמו
שקורות עזרה: ע"ל הרובד
הרביעי. כל הלפצה עשויה שורות
שורות עננלות אבני שם וכל שורה
ושורה קריאה רובד וקא קלקא דעמיה
דעל שורה רביעית שמפתח ההיכל
ולפנים קאמר (9): מחסה. גמלים
והניחם עד שיחפון קטורת ויתן למך
הקף ואח"כ יביעם קף ומחמה לפנים:
בכל יום. כשחמה גמלים ממעברה
שניה של קטורת להכניסם על המזבח
הפנימי לקטורת שחרית וערבית:
חופה כשל כסף. מפרש טעמא בנמ"ד:
ויסוף חופה וכו'. טעמא דליה"ק:
בכולהו משום חולשא דכנס גדול:
ויסוף ארוכה. כדי שיתן ידו למטה
מזויע ותפא ורזינו מסייעתו: פרס.
ח"י מנה: מוסף. מלא ספניו.
שמענים לפני ולפנים לצד מפרס
שחרית ושל ערבית הניתן על מזבח

הפנימי: וסיום דקא מן דקא. וזו
שהיה מכניס לפני ופניו היה מחזיר
עצמו יו"כ"כ למחשבת ושוקקה דקא:
בכל יום הפנימי. העולים למזבח
עולים בשפת מזרחו של כבש שהמזבח
הוא לימין העולה שהרי פניו לאפון
כשעולה בכבש שהוא בדרום וימין
דכל תחילת פנימיו לימין און נאה
שיאח מקוף שלל לאורך ורומח הכבש
שש עשרה אמה עולה במזרח ומקוף
אח המזבח לעצמו ויורד לצד שמאל
בשפת מערב: וסיום. הכן גדול
מראה כדור וימיתן של ישראל הוא
שזון ועושה עמנו כן בית ואם
לעלות למזבח להקוף כגון למתן דמים
תמידין ומוספין ואילו ואילו שש מקוף
אח כל הכבש לאורך ושלא לצד:
ארבע מערכות כן. מפרש בגמרא (פ' ארבע

במסע ויזרד באמצע
 בתן גדול עולה באמצע
 בהן גדול מקדש ידיו
 מן הקיתות של הדב ר'
 מקדש ידיו והגליו מן
 יום היו שם ארבע
 יום דמי הדין דמי יגד

גמ' והא כתיב וכל חסד וגו' ומוקמין
 לה לקמן בשעממין בשעת הקטורת
 ואח אחרת ממרס בו על הרודד
 רביעי כשיחיל: טני על היכל.
 כשיחל מן היכל לעזרה מזה את
 הרודדיו והיו האר רביעי היכל:
 יכול

מזהב לא פרשטין אלא שלא לצורך ו"ל דהמשקן דלקמן סבירא ליה דלפי
ידי אלא הוא מני שנהיכל דכיון דלדוך עבודה הוא שרי אף בהיכל:
צביל

שנית עליו כיין שלא נשחט הפך ולא נגמרה כפרתו עדיין אבל כשעיר המשתלח אין להוציר כהנים כ
עליו ואם מכפר זה עוד עליהם מ"ש מכל שעירי הקטאות שכלל שנה:

דגם לא יהיה באהל מועד בבוואו לכפר כמדש עד צאתו.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

שיר. נחמק וי"ב פוסל
ש המוספוי ושחא
קסה כו' וע' בא"ד
י"ב דפדא מחז' י"ד:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
'נב' תני תנא קמיה דר'
ינן כל השמיטות כשרות
י מ"י פ"א מהל' פסח"מ
כה (ב) רש"י ד"ה
ן דאמר וכו' דמשמע
יכלא הוא, נ"ב דא"כ
תוק מיני' וכמ"ש רש"י
דטור הקודם סוף ע"א:

תום' ימים

[illegible]

(א) שייר למסנה תא ע"ב.

(א) שייר למסנה תא ע"ב.